

קרבתנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

י"ד ע"י מוסדות "קרבתנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

השבתות שלך
בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...
לשבתות חייבו: 03-9091313

21.000 עלוני שבוע
מופצים ברחבי הארץ
הצטרף אלינו והעלוני יגיע עד אליך 03-9091313

גליון 477

פרשת חוקת

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
19:29	20:34	ת"א
19:13	20:31	י"ם
19:22	20:35	חיפה
19:30	20:32	ב"ש

הלכה למעשה
הלכות ברכות הודאות

שאל את הרב
תפלין ר"ת

ביתנו החדש
גורם ההפתעה

מחכימים ברמה
אמירת "ואברהם זקן"

הסור האישי

אמונה תמימה

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

"חוקה חקתי"
מרה מרתי, ואין
לך רשות להרהר
אחריה"

פני רבנו

מפני מה רבית משלוח לנשיכת נחש?
אחד מהאסורים השכיחים לענייני 'בין אדם לחברו', הוא אסור חמס וגזל כפי שנאמר: "לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו... לא תעשק את רעך ולא תגדל", (ויקרא יט יא-יג). אנשים רבים מקפידים מאד על מצוות שונות ומוכנים להשקיע עבורן כסף רב. הם מסכימים להוציא כסף רב עבור עליה לתורה בשבת או בחג, אך למרבה הצער כאשר מדבר במקומו זולתם, הם אינם מקפידים כלל להשמר מאסור גזל. התורה מצוה אותנו: "לא תגלן פעלת שכיר אתך עד-בקר", (ויקרא יט יג). אדם השוכר פועל למלאכה, מחייב לשלם לו בסוף יום העבודה ואסור לו לאחר את התשלום אפילו בלילה אחד. לכן, כאשר אדם שוכר פועל לעבודה, ראשית כל עליו לוודא שיש לו אפשרות לשלם את שכרו בסוף יום העבודה, שהרי אם לא ישלם בזמן האמור, הוא עובר חלילה על אסור תורה של הלנת שכר ומצער את השכיר. מדבר באסור חמור מאד, שלמרבה הצער רבים דשים אותו בעקביותם ואינם מקפידים עליו כלל.

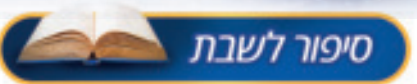
מתוך הספר "רעך כמוך" להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

יש קונה עולמו במטר אחד!"

לכבוד הרב שליט"א תודה רבה על כל העשייה. לפני 28 שנה, בשנים הראשונות לשיעור ביהוד הגעתי גם אני. השיעור מאוד חיזק אותי ואת משפחתי כיום יש לי 8 ילדים 3 בחורי ישיבה ועוד בדרך. הכל בזכות הרב תודה רבה מקרב לב שתמשיך לחזק את עם ישראל! תודה

שלחתי טור אישי
שלחו מייל karvenu1@gmail.com

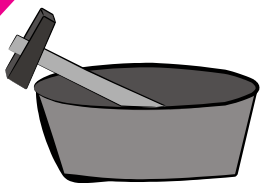
רב חובל לא בוכה

לא טובעת. בוקר אחד כשחזרתי מהמכולת שמעתי את השכנה אומרת: "לא יאמן! גב' לוי, שתהיה בריאה חסרה כ"כ אבל הילד שלה בניהו הוא ממש אוצר שראוי להתכבד בו", "הוא שובב גדול שהפך לצדיק גדול", השיבה לה שכנה אחרת, ניגבתי את הדמעות ונכנסתי הביתה. "אבא! מתי הגעת? מה שלום אמא?" המטרתי עליו שאלות "תמשיכו להתפלל!" ענה אבא לאחר שאחי הקטנים הלכו לגן ישבנו בסלון, אבא, אחיותי הגדולות ואני. אבא פתח ואמר: "אחד מכם כנראה יוכל להציל את אמא", כך שטח אבא בפנינו את האפשרות להציל את אמא ע"י תרומת מח עצם, כולנו הבענו הסכמה מידית להיבדק, התפללתי בכל ליבי להיות זה שמתאים לכך, עוד באותו היום ניגשנו לערוך בדיקות. התוצאות התקבלו ואני נמצאתי המתאים ביותר, הפכתי למאושר באדם. בחסדי שמים ההשתלה הצליחה לאושש את אמא, ואחרי 3 חודשי אשפוז נוספים חזרה אמא הביתה. ביום בו חזרה היה הבית עמוס בזרים ושלטים מאירי עיניים, מלא בבנות משפחה והשולחן גדוש במגדנות ושתייה, אמא נשקה לכל הילדים, "אבל איפה בניהו?" שאלה, לפתע נכנסה אישה צעירה ובידה ניטרה, היא הציגה את עצמה וביקשה בנימוס שהבנים ילכו לבית השכנים, ובמשך שעותיים היא שרה והצחיקה אותנו, לאחר שעותיים היא נפרדה בחביבות והלכה. אמא נכנסה לנוח, על הכרית היתה מונחת מעטפה ועליה כתוב: "לאמא", "אמא יקרה שלי, שלום לך! אני שמח מאוד שחזרת הביתה בריאה, התפללתי המון שהניתוחים והטיפולים יצליחו וב"ה הם הצליחו, רציתי להגיד לך אמא, שרק אחרי שהלכת לבית החולים הרגשתי כמה את חסרה וחשובה לי... אני יודע שלא התנהגתי כראוי וגרמתי לך הרבה צער, כשחלתי חשבתי לעצמי שאולי זה בגללי... אבל לא רק בגלל זה עזרתי בבית, עזרתי אמא כי כולם היו שבורים ורצוצים ואני את מכירה אותי, אני פחות בוכה, וכמו שהיה לי יצר הרע להרגיז ולעצבן, ניצלתי את הכח הזה לעשות המון דברים טובים בבית! בטח סיפרו לך אמא, אני מבקש סליחה על כל מה שהעצבתי אותך, את יודעת, האישה הזו שניגנה לך- אני הזמנתי אותה ושלמתי לה מהחסכוניות שלי, אמרו לי שהיא יודעת לשמח ואני רציתי מאוד שהיא תשמח אותך גם על כל העצב שעשיתי לך. ועוד דבר קטן, אם את סולחת לי... אז אל תשלחו אותי לפנימייה, ברוכה הבאה, בניהו". חלפו 3 שנים בהם אמא ב"ה בריאה וחזקה ואני משתדל להסב לה נחת יום יום והכבשה השחורה? רועה באחוז... (קובי לוי)

שמי בניהו לוי, מהצפון, אני הבן השלישי בסדרה של 6 אחים ואחיות. הורי תמיד הרעיפו עלינו חום ואהבה אך לצערי הסבתי להם צער גדול. כל אחי הם ילדים טובים ונפלאים, חוץ ממני "הכבשה השחורה". אף פעם לא אמרו לי במפורש שאני בלתי נסבל אבל העיניים הביעו זאת ללא מילים. הייתי ילד קשה וזו מילה עדינה מאוד כדי להגדיר מה עשיתי להורי... הפכתי את הבית, יצרתי מריבות על שטויות, גרמתי אי שקט לאחי ואחיותי ולא נתתי להם פינה אחת שלווה עד שהם היו מסתובבים בבית מתוסכלים ועצבניים. לפעמים הייתי נענש אבל מהר מאוד שוכח את העונש וממשיך בתעלולי. לילה אחד הסתובבה אמא בבית עייפה ומותשת מהבלגן ששרר בבית... אני ישבתי לי מוסתר מאחורי הספה הגדולה בסלון, מכווץ בתוך עצמי ועצוב בגלל האופנים שהוחרמו לי באותו יום ובצדק. אבא ואמא נכנסו לסלון בלי לדעת שאני נמצא ממש לידם מאחורי הספה. שמעתי את אמא נאנחת ואומרת: "אולי נשלח אותו לפנימייה.. הילד הזה הורס את החינוך של אחי ואחיותי, צריך לשים לזה קץ, עדיף להציל מפניו את החמישה..." אבא שתק ואמא המשיכה "גם המלמדים בתלמוד תורה היו מברכים על כך, בניהו הופך להם את השיעורים בהערותיו ובתוקפנותו כלפי חבריו", הייתי המום, עד כדי כך אני בלתי נסבל? איך לא שמתי לב לכל זה? משהו נשבר לרסיסים בתוך הלב שלי, קולו של אבא היה שבור שענה: "בלי דעת תורה לא מוציאים ילד מהבית, גם אם הוא "הכבשה השחורה" הכי שחורה שיש, ילד אינו רהיט". שתיקה ארוכה עמדה בסלון, "טוב, אז במוצאי שבת ניסע לבני ברק להיוועץ בגדול הדור" נאנחה אמא. אם אני הייתי "הכבשה השחורה" אז השבת הייתה היתה שחורה שבעתיים, מיד לאחר הדלקת נרות נתקפה אמא בחולשה נוראה... באמצע הסעודה היא התעלפה ואבא הזמין אמבולנס, איכשהו העברנו את השבת בעזרת שכנים טובים כשבליבנו דאגה עמוקה לאמא. לאחר סדרת בדיקות שנמשכו מספר ימים בישר להם הרופא את הנורא מכל: "זה פגע לך בכדוריות הדם... אבל תתעודדי, יוצאים מזה...", אמא אושפזה בבית החולים לזמן ממושך, שלושה חודשים נוראים עברו על הבית שלנו. אבא לא עזב את אמא לרגע, מי לקח את שרביט ההנהגה? אני, "הכבשה השחורה". לאחר שכולם נעשו עצובים וחסרי בטחון, הפכתי אני לגיבור, בכל בוקר השכמתי כדי לקנות את הדרוש במכולת, הכנתי כריכים לאחי ואחיותי, סדרתי את המטבח ושטפתי את הכלים... הייתי כמו רב חובל של ספינה מתפרקת אבל שטה,

פינה חדשה

להזמנות חוברות 'מלאכת יוסף':
03-9091313

מלאכת בונה וסוֹתֵר

כל הנאמר בביטול כלי מדיכנו, דווקא במוקצה האסור בטלטול לצורך גופו או מקומו. אולם בכלי שמלאכתו לאיסור, שמותר להזיזו לצורך גופו או מקומו, אין בהנחתו על הכלי משום ביטול כלי מדיכנו.
(חזו"ע ח"ג עמ' עב-עג בהערה)

לוח
ברכות

יום פסיקות של מרן רש"י
רבנו שביריה יוסף זצוק"ל

בשורה משמחת – יצא לאור!
לוח ברכות במהדורה חדשה

ברכות ראשונות ואחרונות לכ-400 מאכלים
על פי פסיקותיו של מרן רש"י זצוק"ל
להזמנות חייגו: 03-9091313 או דרך האתר: KARVENU.CO.IL

העלון מוקדש: להצלת - ספיר בת מרים, אבינועם בן טובה עטל, אלי גרבי ובני משפחתו. נתנאל בן איזוט, ויקטור חי גרבי ובני משפחתו מאור בן נורית אפרת. משפחת שמעוני. עדיאל עקיבא בן אפרת רחל, מוריה בת סיגל יוסף יאיר חיים בן נינה, טובה בת פורטונה לרפואה-עילאי חיים בן אסתי מרים בת שרה. דניאל אבנר בן כרמית. וכלון בן מרים. יעקב בן מרי. יוסף בן לילי. להצלת עדיאל עקיבא בן אפרת רחל לעילוי נשמת - דוד בן עליה, דוד בן שרה, רפאל בן שושנה. איתן זלמן בן רבקה. גילה בת רבקה. רבקה בת יוכבד. פאני בת דוב. עקיבא בן אליהו הכהן. עמרי בן אסתי ז"ל, הרב בנימין יהושע זילבר בן שרה זצ"ל, שרה בת פורטונה, איתי ז"ל בן שושנה, טובה בת פורטונה ז"ל, יהודה בן סולטנה, אליס בת חנינה, שי בן רחל עמרי בן אסתי ז"ל.

גורם ההפתעה

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

הלכות ברכות הודאות

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

לאחר שמשה רבנו סיים את מלאכת הקמת המשכן, נאמר הפסוק הבא: "וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבֹא אֶל אֱהֹל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן וְכָבוֹד ה' מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן". מבאר הזוהר, אחרי שמשה סיים לבנות את המשכן, נכנסה השכינה לאהל וכביכול היתה מתקשטת לכבוד עם ישראל. ואין זה יפה, כך כותב הזוהר, שמשה יכנס לאהל בשעה שהשכינה מתקשטת. ממש כמו שזה לא יפה שהאיש יכנס לחדר בשעה שהאשה מתקשטת שם לכבודו. (עד כאן דברי הזוהר) למדנו מכאן יסוד נפלא, נכון שאשתו של אדם נחשבת כנופו וצריך הרבה קרבה וכו', אבל ישנם רגעים שריבוי הקרבה עלול לגרום דווקא לנזק, כמו בשעת האיפור וההתקשטות. כשאשה מתאפרת, היא עושה לעצמה לפעמים דברים קשים. תולשת, עוקרת, מדביקה, מורטת... צובעת... די לנו להסתכל במגירה שלה ולראות את המכשירים שישנם שם כגון פינצטות, צבתות, משחות, שעוות וכו' כדי להבין מה היא עושה... לכן, כשהיא נכנסת לחדר להתאפר, צא מהחדר, תן לה חמש דקות... סליחה, תן לה שעה וחמש דקות... היא תצא מהחדר מאופרת להפליא, ותאמר לך: שלום... אתה תביט בה מופתע ותחשוב: אויש... היא כל כך יפה... צריך לפעמים לעצום את העיניים כדי להתרגש מחדש. גורם ההפתעה מאד דומיננטי בחיי הנישואין. חשבת פעם, למה לפעמים נדמה לך שהשכנה ממול, או זאת שעברה, נראית הרבה יותר טוב מאשתך? כי לא ראיית את השכנה מאחורי הקלעים... 'הדשא של השני ירוק יותר', כי לא ראיית אותו בשעת הכיסוח... גבר שמסתכל על אשתו בשעה שהיא מתאפרת שם אותה אחרי כולן... וזה לא הוגן.

א. הקונה כלי סעודה חדשים מגוי, אסור להשתמש בהם עד שיטבילים במקוה או במעיין קודם שישתמש בהם, שכן נאמר בשלל של כלי מדוי, "אך במי נדה יתחטא", ופירשו חז"ל (עבודה זרה עה:), מים שהנדה טובלת בהם. ונחלקו הפוסקים אם טבילה זו חיוב מן התורה, או אינה אלא מדברבן, וקרא אסמכתא בעלמא הוא. ומדברי מרן נראה דסבירא ליה דהוי מדאורייתא. ומיהו טבילת כלי זכוכית לכולי עלמא הויא רק מדברבן. ובספיקם יש להקל.

ב. צריך להטביל הן כלים העשויים מכל מיני מתכות והן כלים העשויים מזכוכית, וכן כלי פיירקס ודורלקס המיובאים מחו"ל. אבל כלים העשויים מחרס, או כלים המצופים חרס, אין צריך להטביל, וכן כלים העשויים מפלסטיק או מניילון, וכן כל כלי פורצלן [בלשון ערבי פרפורן] פטורים מטיבילה. [שו"ת יביע אומר חלק ד' סימן ח. יחזה דעת חלק ג' סימן ס' עמוד קצב]. ואין למורה הוראה ששואלים אותו להצריך להחמיר להטביל כלי פורצלן, מצד חומרא, שאין אחר המנהג כלום. וכיום בהרבה מקומות בעולם רוב כלי הפורצלן מצופים זכוכית, ולכן צריכים טבילה, וראה להלן סעיף ג'.

ג. כלי חרס המצופים מבפנים ומבחוץ באבר או בזכוכית, צריכים טבילה בברכה. ואם אינם מצופים אלא רק מבפנים, יטבילים בלא ברכה.

ד. כלי חרס המצופים באבר או בזכוכית רק מבפנים, שיש בהם מחלוקת אם צריכים טבילה, והדין הוא שיש להטביל אותם בלא ברכה, וכנ"ל, אם הם חבוית גדולות של חרס המצופים, אין צריך להטבילים כלל, מפני שיש טירחא רבה בהטבילתם. וטוב שיתנם במתנה לגוי ויחזור וישאלם ממנו בדרך שאלה.

ה. בעת שמטביל את הכלים צריך שהכלי יהיה רפוי ביזו. וצריך להטביל כל הכלי כאחד, ואפילו הוא כלי גדול וארוך, משום שאין טבילה לחצאין.

ו. צריך להזהר שלא תהיה חציצה בין הכלי לבין המים שבמקוה, ולכן אם יש חלודה על הכלי אפילו הוא חדש שלא נשתמש בו הגוי, צריך לנקותו יפה, ולהעביר החלודה מעליו. ולכן אולר שהלהב של הסכין מקופל בתוכו, צריך שיפתח אותו בעת טבילתו, כדי שיחדרו המים בכל סביבתו של הסכין, שאם ישאר הסכין בפנים ויטבילו כשהוא מקופל בתוכו, יש לחוש לחציצה. וכן כל יוצא בזה. והתווית הדבוקה לכלי צריך להסירה לפני הטבילה.

ז. אם מטביל כלי אחד, מברך עליו, אשר קדשנו במצותיו וצונו על טבילת כלי. ואם הם שני כלים או יותר מברך אקב"ו על טבילת כלים. ובדיעבד, בין שבירך על כלי אחד, על טבילת כלים, בין שבירך על טבילת כלים רבים על טבילת כלי, יצא.

ח. יברך קודם טבילת הכלי, שיהיה עובר לעשייתו, ואם מטביל את הכלים בתוך המקוה המיועד לטבילה לרבים, יצא מחוץ לחדר ויברך, ויזדח להטביל מיד. ואם מטביל בבור המיוחד לטבילת כלים, אם המים שם עכורים יתרחק ד' אמות יברך ויזדח להטביל מיד.

שלום לכבוד הרב, המניחים תפלין ר"ת בחזרה האם לא עדיף שיניחו תפלין דר"ת לפני תחילת הלימוד בכוללים?
מגיעים לביה"כ אחרי ברוך שאמר עטורים בטלית ותפלין האם הם עדיפים על הראשונים?

שאל את הרב

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

תשובה: להניח תפלין באמצע החזרה לא מצאתי לזה היתר כלל, כי בשלחן ערוך שלנו ושלחם כתוב שלא יניחם רק שימפורסם בחסידות, ועד כמה שלמדתי בהיותי ילד קטן, שלהפסיד אמנים ולעסוק בדברים אחרים זה לא הלכה וכל שכן לא חסידות. בשער הכוונות כתב שעדיף לבוא לבית הכנסת מעוטף בטלית ומעוטף בתפלין גם אם יפסיד מלהיות מעשרה ראשונים, אך כל זה מדובר שהוא "משכים" לבית הכנסת ולא גורם חילול השם ומאחר באופן קבוע.

להוסיף עונג עם סדרת "מלאכת יוסף"
מלאכות שבת מבוארות ומאודות על פי פסקי מרן רשנבה"ג רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

לחומרות חינם: 03-9091313
או דרך האינטר: KARVENTU.CO.IL

לנשום אמונה

אוויר" עצב, שמחה, אהבה ותשוקה, הכול כדי שנוכל להרגיש ולהשאיר את ליבנו בצל בוראנו, פתוח לקבלו כ"ד שעות ביממה. יכולת האדם להבין את אשר בעומק ליבו תלוי במידת טהרתו וכוונתו להתקדש ולהיות כלי להכנסת ה' אל תוכו. להכין את עצמו כמו כלה ביום חופתה, להתנקות ולהתמרק מהמידות הרעות, לטבול ולהוריד מעלינו טומאה שנכפתה עלינו. הלב יודע לעשות עבודת ניקוי לעצמו, זוהי מתנת חינוך מה' יתברך, דם נקי זורם באופן תמידי ומחליף את הדם הישן כל הזמן ובעז"ה יש לנצל את תחלופת הדם ואת הנקיות הממשית כדי להכניס את אותה טהרה וניקיון לאהבת ה' ולעבודתו.

לצערנו, הלב יכול לשאת מטענים רבים חסרי חשיבות שמצטברים, אוטמים ומטמטים את טוהר ליבנו לעבוד את בוראנו, מה שגורם ל"אי ספיקת הלב" בעבודת ה'. "צינתור רוחני" תמידי מחייב אותנו לפתוח את ליבנו לקבלת זרימת דם חדשה וטהורה המכילה קדושה בכדי שלא נגסוס בעבודת ה', יש להוציא את הישן ולדאוג שהחדש יהיה מוכן לקבלה תמידית של עול מלכות שמים.

החכם באדם אמר בקהלת "כל זמן ולכל עת לכל חפץ תחת השמים", שלמה המלך מציין רשימה שבה לכל דבר יש את הזמן שלו ("עת למות", "עת לנטוע" וכו'...). ישנם שני דברים שאין להם כביכול "עת", שצריך האדם לעשותם תמיד ושניהם קשורים אחד בשני-לנשום ולהאמין, אם יפסק אחד מהם וקל וחומר שניהם יחד אזי יפסיק לחיות! ההבדל ביניהם הוא שאחד פיזי והשני רוחני. אם נפסיק לנשום נמות פיזית ואם נפסיק להאמין נמות רוחנית!

כתב רבי אהרן ראטה בספר "שומר אמונים", כל זמן שפירות העץ מחוברים אליו הם יונקים ממנו כוח וגדלים, אך כאשר הם נופלים ומתרחקים מן העץ הם לאט לאט נרקבים. זאת אמונה! ככל שאנחנו קרובים לאבינו שבשמיים ומחוברים אליו חזק אנו יונקים אמונה גדלים ומתעצמים, ואילו ברגע שאנחנו מתרחקים אז מתרופף הקשר עד שמגיעים לריקבון מוחלט - חוסר קשר וחיבור לה'.

"ואהבת את ה' אלוךך בכל לבבך"... זהו "שער הכניסה" של כל יהודי בכדי להשיג אמונה טהורה. בגוף הגשמי הלב הוא בית ה', בית עם "ארבעה כיווני

אמירת "ואברהם זקן" בראש חודש - סגולה לאריכות ימים ושנים

יש סגולה לאריכות ימים ושנים, לומר בראש חודש לאחר אמירת ההלל: "ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל", ויכוון בשם "זבדיה", ואחר כך יאמר: ישמרני ויחיני כן יה"ר מלפני אלוקים חיים ומלך העולם וכו', וכפי שמצוין בכל הסידורים כולם. ומקורו בספר סגולות ישראל, וזה קל לקיים מידי חודש בחודשו.

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

אחינו סיפר לי גם על בניית בניין הישיבה ואמרתי לרב שאני מוכנה גם לקחת חלק בבניין רק שיתפללו כמה שאפשר לרפואתי. כעבור חודש הגיעו תוצאות הבדיקות אודות הגידול ולמרות השערותיהם של הרופאים בשל הרקע הרפואי שלי מצאו וראו שהפעם זה לא גידול סרטני מסוכן. ואני מאוד מתרגשת ורוצה להודות לרב מקרב לב כי אני בטוחה שכל התפילות בישיבה הצילו את חיי. ממרינה

מעולם לא היה לי כל קשר לרבנים. עד לפני חודש וחצי כאשר מצאו בפעם השניה שיש לי גידול גדול. הרגשתי שחבר עלי עולמי, כבר עברתי פעם אחת את המחלה הנוראה הזאת שהטישה אותי נפשית ופיזית. ולא יכלתי להכיל את זה שזה חזר. זה היה כמו חלום בלהות בשבילי ובשביל בני משפחתי. בן אחותי הוא הדתי היחיד במשפחה והוא תלמיד של הרב רפאל זר. ביקשתי ממנו לדבר עם רב על המצב. הרב רפאל הרגיע אותי והמליץ לעשות פדיון נפש.